

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Als de ouders het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen, mag ieder van hen met het kind reizen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de andere ouder, behoudens in bijzondere omstandigheden. Indien een van de ouders echter uitdrukkelijk bezwaar maakt tegen de reis en er geen overeenstemming kan worden bereikt, moet de familierechter worden ingeschakeld om het geschil te beslechten.

Als de ouders het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen, mag een van hen niet uit eigen beweging beslissen om zonder toestemming van de andere ouder definitief met het kind naar het buitenland te verhuizen.

Als een ouder het ouderlijk gezag alleen uitoefent, is de toestemming van de andere ouder niet vereist, of het nu gaat om een vakantie dan wel om een verhuizing naar het buitenland. Hij of zij moet de andere ouder daarvan echter op de hoogte brengen ingevolge artikel 373-2-1 van het burgerlijk wetboek, waarin wordt bepaald dat de ouder die het ouderlijk gezag niet uitoefent, moet worden ingelicht over belangrijke keuzes betreffende het leven van het kind.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?**Bezwaar tegen het verlaten van het grondgebied of verbod om het grondgebied te verlaten**

Om zich te verzetten tegen de overbrenging van het kind naar het buitenland door een van de ouders, kan de andere ouder, als hij of zij ook het ouderlijk gezag uitoefent, bij de prefecturen bezwaar aantekenen tegen het verlaten van het grondgebied (het bezwaar is 15 dagen geldig) en/of de familierechter vragen om een verbod uit te vaardigen op het verlaten van het grondgebied zonder toestemming van beide ouders (artikel 373-2-6 van het burgerlijk wetboek; het verbod is geldig tot het kind meerderjarig is, gedurende een bepaalde periode of tot er een nieuwe beslissing wordt genomen). De verbodsmaatregel om het grondgebied te verlaten zonder toestemming van beide ouders belet het kind om het grondgebied te verlaten. De ouders kunnen echter gericht toestemming geven voor een specifieke reis van het kind, alleen of met een van de ouders, door een verklaring af te leggen bij een opsporingsambtenaar (in principe vijf dagen vóór de reis). Indien een van de ouders weigert om een toestemmingsverklaring af te leggen, kan de andere ouder zich wenden tot de rechter voor de opheffing van het verbod om het grondgebied te verlaten of voor een gerichte toestemming voor het kind om het grondgebied te verlaten.

Overbrenging met het oog op het wijzigen van de verblijfplaats

Zelfs als er geen bezwaar tegen het verlaten van het grondgebied is of er geen verbod is om het grondgebied te verlaten, is de toestemming van de andere ouder noodzakelijk als de overbrenging van het kind naar een andere staat tot doel heeft de verblijfplaats van het kind te wijzigen, tenzij de ouder die wenst te verhuizen, het ouderlijk gezag alleen uitoefent. Alleen in dit geval kan hij of zij verhuizen zonder toestemming van de andere ouder, maar hij of zij moet de andere ouder wel op de hoogte brengen van deze nieuwe en belangrijke situatie voor het kind.

Als de ouder het ontbreken van toestemming van de andere ouder terzijde schuift, kan deze laatste verzoeken om de terugkeer van het kind op grond van ongeoorloofde overbrenging in de zin van het Verdrag van 's-Gravenhage van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen. Deze procedure moet worden ingesteld in de staat waarnaar het kind is overgebracht, zo nodig met de hulp van de bij het verdrag ingestelde centrale autoriteiten.

Ongeacht de aard van de overbrenging en afgezien van de specifieke verboden en bezwaren tegen het verlaten van het grondgebied, wordt van de ouder die met het kind het grondgebied verlaat niet verlangd dat hij of zij de uitdrukkelijke toestemming van de andere ouder bewijst, daar jegens derden wordt verondersteld dat deze toestemming is gegeven.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Indien een van de ouders die het ouderlijk gezag uitoefent, weigert om toestemming voor de reis te geven, moet de ouder die het kind wenst over te brengen, zich wenden tot de familierechter, die het kind kan toestaan om het grondgebied te verlaten. Hetzelfde geldt als het kind het land niet mag verlaten zonder toestemming van beide ouders.

Ook als de overbrenging van het kind in werkelijkheid een wijziging van de verblijfplaats vormt, moet de ouder die met het kind wenst te verhuizen, in geval van weigering van de andere ouder die het ouderlijk gezag uitoefent, de zaak vóór de overbrenging aanhangig maken bij de familierechter van de verblijfplaats van het kind.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Zoals hierboven uiteengezet, moet er een onderscheid worden gemaakt tussen tijdelijke en definitieve verhuizingen. Er wordt verwezen naar de vorige punten.

Laatste update: 08/03/2022

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.